

Arrestnummer C 11225/2012
Repertoriumnummer 2012/343
Datum van uitspraak 27 juni 2012
Rolnummer 2009/CO/156 2011/CO/1232
Notitie nummer parket-generaal 2009/PGA/1949 2009/VJ11/1309 2011/VJ11/1205

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

STAD

vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en
Schepenen,
met zetel in het Stadhuis te
1

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr. Frederik Emmerechts loco mr.
Roland Pockelé-Dillies, beiden advocaat bij de balie van
Antwerpen

tegen

1.

zonder beroep
geboren te op
wonende te
thans afvoering van ambtswege
volgens eigen verklaring wonende te

Turk

beklaagde

afwezig

2.

zonder beroep
geboren te op
wonende te
thans afvoering van ambtswege
thans wonende te
Turkse

beklaagde

afwezig

en inzake

DE WOONINSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GEWEST
van wie de kantoren gevestigd zijn te 1210 Brussel,
Koning Albert II-laan 19 bus 22

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Johan Claes, advocaat bij de
balie van Antwerpen

en inzake

**het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN
VAN DE STAD**

met zetel op het stadhuis te

1

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. Frederik Emmerechts, loco
mr. Roland Pockelé-Dilles, beiden advocaat bij de balie
van Antwerpen, verschijnt voor en namens

1. Ten laste gelegde feiten

Te

De eerste en de tweede.

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A.

Bij inbreuk op artikel 433decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand of zijn/haar precaire sociale toestand door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid,

zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en
aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name ten
nadele van de hierna vermelde woningen aan hierna vermelde personen;

I. van 15 februari 2007 tot 5 januari 2008,

ten nadele van | (woning B),

II. minstens op 15 januari 2008,

ten nadele van | ,

B.

Bij inbreuk op de artikelen 2, 5, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het
decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S.
19.08.1997), zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006, inwerking
getreden bij artikel 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19
juli 2007 (B.S. 30.08.2007), een woning in het onroerend goed

gelegen te
gekadastraerd
met een oppervlakte van 105 m²

eigendom van | , geboren te | op |
en | geboren te | op |
| , bij akte verleden op | door notaris |

rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd of ter
beschikking gesteld met het oog op bewoning, welke niet beantwoordt
aan de vereisten gesteld in artikel 5 van het decreet,

namelijk de hiernavermelde woningen:

I. van 15 februari 2007 tot 15 januari 2008

(woning B),

II. minstens op 15 januari 2008

(woning C),

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden
door de bewaarder der Hypotheken | kantoor te | , d.d. |
| boek | deel | nr. |

eigendomsakte verleden door notaris | te |

2. Bestreden beslissing

2.1. Zaak I. 2009/CO/156-2009/PGA/1949-2009/VJ11/1309

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 5 november 2009 door de burgerlijke partij de stad / tegen alle beschikkingen haar aanbelangende
- op 9 november 2009 door de eiser tot herstel de wooninspecteur van het Vlaamse Gewest tegen alle beschikkingen hem aanbelangende

tegen het vonnis, bij verstek gewezen ten aanzien van de beklaagden en op tegenspraak voor het overige op 26 oktober 2009 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, dewelke als volgt heeft beslist:

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

De vordering wordt afgewezen.

De burgerlijke partij wordt verwezen tot de kosten van haar aanstelling.

2.2. Zaak II. 2011/CO/1232-2009/PGA/1949-2011/VJ11/1205

2.2.1.

Bij het verstekvonnis d.d. 26 oktober 2009, gewezen door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, werd beslist:

VEROORDEELT:

- eerste beklaagde, , hoofdens de vermengde felten A en B tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van tweemaal VIJFHONDERD EUR.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op 137,50 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van 1/2 van de kosten van het geding belopende 256,96 EUR in het totaal en tot een vergoeding van 25,00 EUR.

Zegt dat de geldboete van tweemaal 500 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete tweemaal 2.750 EUR of 5.500 bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op éénmaal drie maanden;

Verklaart verbeurd de vermogensvoordelen, lastens beide beklaagden, namelijk 3.000 euro (zie de vordering van het Openbaar Ministerie d.d. 22 september 2009), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de Inkomsten uit de belegde voordelen cfr. artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek.

Verklaart verbeurd het onroerend goed, gelegen te _____, gekadastraerd als _____ met een oppervlakte van 105 m² bij toepassing van artikel 433terdecies Sw, eigendom van veroordeelde en die voorwerp uitmaken van het misdrijf of die gediend hebben tot het plegen ervan.

2.2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 28 oktober 2011 door de beklagde _____ tegen alle beschikkingen
- op 2 november 2011 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied tegen de beklagde _____

tegen het vonnis, op verzet tegen het verstekvonnis d.d. 26 oktober 2009, op tegenspraak gewezen op 17 oktober 2011 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, dewelke als volgt heeft beslist:

...

Verklaart het verzet ontvankelijk;

...

VEROORDEELT:

- beklagde, _____ hoofdens de vermengde feiten A en B tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van tweemaal VIJFHONDERD EUR.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op 137,50 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van 1/2 van de kosten van het eerste vonnis zijnde 256,96 EUR, en deze van huidig vonnis op verzet, zijnde 21,95 EUR, daarin niet begrepen de kosten van de betekening van het

vonnis bij verstek, het verstek te wijten zijnde aan beklaagde en tot een vergoeding van 31,28 EUR.

Zegt dat de geldboete van tweemaal 500 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete tweemaal 2.750 EUR of 5.500 bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op éénmaal drie maanden;

Verklaart verbeurd de vermogensvoordelen, lastens verzetdoende partij en medebeklaagde in de verstekprocedure, namelijk 3.000 euro (zie de vordering van het Openbaar Ministerie d.d. 22 september 2009), met een maximum lastens verzetdoende partij van 2.500 euro, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen cfr. artikel 42,3° en 43 bis van het Strafwetboek.

Wijst de vordering tot verbeuring van het onroerend goed cfr. art. 433terdecies af.

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Bij het arrest, bij verstek gewezen ten aanzien van de beklaagde I en op tegenspraak voor het overige, d.d. 4 januari 2012, gewezen door het hof van beroep te Antwerpen, kamer 12, werd beslist:

Verklaart het hoger beroep van de beklaagde in de zaak II. niet ontvankelijk in zover het gericht is tegen die onderdelen van het bestreden vonnis waarbij zijn verzet ontvankelijk wordt verklaard en waarbij de vordering tot verbeuring van het onroerend goed wordt afgewezen;

Verklaart voor het overige de hogere beroepen in beide zaken ontvankelijk;

Voegt de zaken I. en II. samen;

Verklaart het verzet in eerste aanleg van beklaagde ontvankelijk;

Heropent de debatten op de terechtzitting van woensdag 28 maart 2012 om 9 uur;

Houdt de beslissing over de kosten voorlopig aan.

3.2.

De zaak werd verder behandeld op de openbare zitting van 28 maart 2012.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
- de burgerlijke partij in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman voornoemd, die bij conclusie incidenteel beroep instelt
- de eisers tot herstel in hun middelen, ontwikkeld door hun respectieve raadslieden voornoemd
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering

De neergelegde conclusie en stukken werden in het beraad betrokken.

Beklaagden waren ter terechtzitting van 28 maart 2012 niet in persoon of bij advocaat aanwezig zodat de zaak te hunnen opzichte bij verstek werd behandeld.

4. Beoordeling

4.1. Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten sub B. geactualiseerd te worden aan het decreet van 29 april 2011

"Bij inbreuk op de art. 2, 5, 20 §1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, gewijzigd zijnde bij art. 6 van het decreet van 19.03.2004, bij art. 20 van het decreet van 7.05.2004 en bij art. 8 van het decreet van 7.07.2006, in werking getreden bij art. 4 van het Besluit van de Vlaamse regering van 19.07.2007 (BS

30.08.2007), en laatst gewijzigd bij het decreet van 29 april 2011, een woning in het onroerend goed ...".

Tevens wordt in de tenlastelegging A.I de louter materiële vergissing in de datumbepaling rechtgezet m.n. 15 januari 2008 i.p.v. 5 januari 2008.

Verder dient de tenlastelegging A. nóg gepreciseerd te worden als volgt:

"... de hierna vermelde woningen in het onroerend goed gelegen te
, aan hierna vermelde personen ...

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

4.2. Motivering ten gronde

4.2.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Voorafgaand dient vastgesteld dat in hoger beroep op strafrechtelijk gebied de zaak enkel aanhangig is t.o.v. beklaagde sub 1 en dat t.a.v. beklaagde sub 2 de zaak enkel aanhangig is m.b.t. de herstellvorderingen en de vordering van de burgerlijke partij.

2. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde sub 1 aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter in het bestreden vonnis, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen.

3. Terecht wordt verwezen naar de technische vaststellingen met foto's en de ernstige gevaren op elektrocutie, Co-intoxicatie, brand- en ontploffingsgevaar.

De precaire financiële toestand van de aangetroffen bewoners blijkt uit de stukken 38-39 en 35-36.

4. De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A. en B. de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

5. Er wordt vastgesteld dat beklaagde sub 1. zich bevindt in staat van wettelijke herhaling, de nieuwe misdrijven gepleegd zijnde nadat hij werd

veroordeeld op 28 november 2005 bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel gedurende drie jaar uitgezonderd 6 maanden die effectief blijven en een geldboete van 3.000 euro wegens huisjesmelkerij en inbreuk Vlaamse Wooncode, vonnis dat kracht van gewijsde had op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

6. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde sub 1,
- de gelijkaardige strafrechtelijke voorgaanden en de staat van wettelijke herhaling van beklaagde sub 1 (waardoor hem geen gunst van uitstel of opschorting meer kan worden verleend),
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die zoals de eerste rechter terecht stelde getuigen van uitbuiting van de preciaire situatie van medemensen en inbreuk op de levenskwaliteit en de veiligheid van huurders.

Daarom werd aan de beklaagde sub 1 door de eerste rechter om oordeelkundige redenen, beaamd en overgenomen door het hof, een wettige, passende en aangepaste bestraffing opgelegd om de beklaagde ervan te weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De begroting door de eerste rechter van de vermogensvoordelen is correct, zijnde 3.000 euro (12 maanden X 250 euro – zie stuk 149) wat t.a.v. beklaagde sub 1 dient op grond van de artikelen 42.3° en 43bis van het strafwetboek te worden verbeurd verklaard voor de helft of 1.500 euro.

De verbeurdverklaring van het onroerend goed gelegen te _____, dient uitgesproken overeenkomstig artikel 433terdecies lid 2 van het strafwetboek t.a.v. de beide beklaagden, doch met dien verstande dat deze verbeurdverklaring dient beperkt tot enkel de eerste (woning B) en de tweede verdieping (woning C) doch dat dit thans enkel t.a.v. beklaagde sub 1 kan worden rechtgezet.

7. Ter terechtzitting verklaarde de wooninspecteur dat zijn herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

8. Het college van burgemeester en schepenen van de stad heeft als eiser tot herstel, zich op ontvankelijke wijze manifesterend in hoger beroep, als onderdeel van zijn herstellvordering enkel nog gevorderd zich te horen machtigen de kosten van ontruiming en herhuisvesting te verhalen op de overtreeders.

Uit het aanvankelijk proces-verbaal (stuk 34) blijkt dat de woonegelegenheden op de eerste en tweede verdieping werden ontruimd en dat de bewoners werden opgevangen en herhuisvest door de woondienst van de stad.

Overeenkomstig artikel 20bis §8 van de Vlaamse Wooncode kan het college van burgemeester en schepenen van de stad gemachtigd worden om de daarbij gemaakte kosten te verhalen op de overtreder.

Het hof gaat in op deze vordering zoals hierna bepaald.

4.2.2. Op burgerrechtelijk gebied

9. De stad vordert als burgerlijke partij schadevergoeding voor de ontruimingskosten.

Deze vordering kan niet worden gesteund op artikel 20bis §8 van de Vlaamse Wooncode vermits zij niet daarin vermeld worden.

De burgerlijke partij beroept zich daarnaast ook op artikel 433quinquiesdecies van het strafwetboek en op de artikelen 1382-1383 van het burgerlijk wetboek.

Desbetreffend worden geen geobjectiveerde stukken voorgebracht; het elgen opgesteld stuk 4 wordt niet ondersteund door stavingsstukken. Uit het aanvankelijk proces-verbaal blijkt niet de effectieve tussenkomst van in het stuk 4 van de burgerlijke partij vermelde personen of diensten. Uit stukken 51 en 56 blijkt dat de bewoner op 5 februari en 8 maart 2008 zelf gezorgd heeft voor zijn verhuis. De door de burgerlijke partij voorgebrachte stukken 7 en 8 slaan niet op onderhavig geval en zijn derhalve niet dienend. Dit onderdeel van de vordering wordt afgewezen bij gebrek aan geobjectiveerd bewijs.

De kosten voor de politiebijstand kunnen niet worden toegekend nu het optreden van de politiediensten naast de gerechtelijke opdracht ook een algemene veiligheidstaak betreft die ten laste van het openbaar bestuur komt. Nergens blijkt overigens uit dat de politie in deze zaak andere dan gerechtelijke taken op zich heeft moeten nemen. De andersluidende visie

van de burgerlijke partij steunt duidelijk op een verkeerde lezing van de in deze zaak opgestelde processen-verbaal.

De vorderingen van de burgerlijke partij worden afgewezen.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 187, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 226, 227 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 42, 43, 43bis, 50, 56, 65, 66, 433decies, 433terdecies strafwetboek
- 2, 5, 15, 20, 20bis, 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 3 van de wet van 17 april 1878

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, bij verstek ten aanzien van de beklaagden en op tegenspraak voor het overige.

Met eenparigheid van stemmen.

Het arrest van 4 januari 2012 verder uitwerkend;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt de bestreden vonnissen, behoudens wat hierna gezegd wordt over de kosten, en mits deze wijzigingen:

Geeft akte aan het college van burgemeester en schepenen van de stad
van zijn tussenkomst als eiser tot herstel;

Actualiseert de feiten sub B., zet in A.I de materiële vergissing recht en
preciseert de feiten sub A. zoals hiervoor gezegd (pagina's 8 - 9);

Stelt vast dat beklaagde sub 1 zich bevindt in staat van wettelijke
herhaling;

Verplicht deze beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering
van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke
gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van
VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht
op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan deze veroordeelde een vergoeding op van TWEEËNDERTIG
EURO en ZEVENENTWINTIG CENT;

Zegt voor recht dat de uitgesproken verbeurdverklaring der
vermogensvoordelen in hoofde van de beklaagde sub 1 begroot wordt op
DUIZEND VIJFHONDERD EURO;

Verklaart verbeurd het onroerend goed gelegen te
in hoofde van de beklaagde sub 1, beperkt tot
enkel de eerste verdieping (woning B) en de tweede verdieping (woning
C) zonder dat deze verbeurdverklaring afbreuk kan doen aan de rechten
van derden;

Stelt vast dat de herstellvordering van de wooninspecteur zonder
voorwerp is geworden;

Machtigt het college van burgermeester en schepenen van de stad
eiser tot herstel, overeenkomstig artikel 20bis §8 van de
Vlaamse Wooncode om de kosten bedoeld in artikel 15 §1 lid 6 van de
Vlaamse Wooncode te verhalen op de beide overtreders solidair en dit op
enkel vertoon van een staat opgesteld door de overheid of begroot en
uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Op burgerrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis doch om andere motieven;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde sub 1 tot de op hem betrekking hebbende
kosten gerezen op de strafvordering in eerste aanleg, deze
voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 1/2 van
256,96 EUR;

Veroordeelt de beklaagde sub 1 tot de kosten van zijn verzet in eerste aanleg, waaronder deze van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan de beklaagde te wijten zijnde, de kosten voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 42,29 euro;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de staat;

Veroordeelt de beklaagde sub 1 tot de overige kosten van de strafvordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 144,45 euro;

Verwijst de burgerlijke partij tot de kosten van haar stelling in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 119,22 euro;

Laat de kosten van de herstellvordering van de wooninspecteur t.a.v. de beide beklaagden in hoger beroep te zijnen laste, de kosten voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 119,22 euro;

Veroordeelt de beklaagde sub 1 en 2 solidair tot de kosten van de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van de stad [] in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op nihil.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

N. Snelders voorzitter

L. Knapen raadsheer

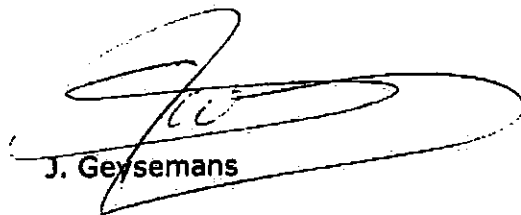
J. Daenen raadsheer

en in openbare terechtzitting van 27 juni 2012

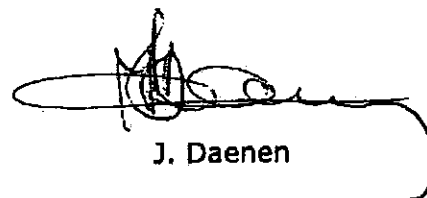
uitgesproken door voorzitter N. Snelders

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

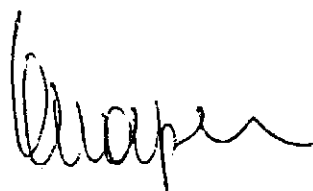
met bijstand van griffier J. Geysmans

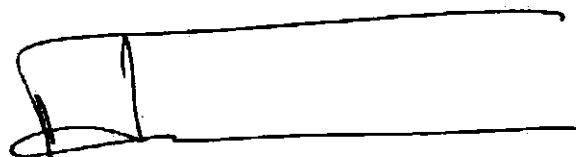
J. Geysmans

J. Daenen

L. Knapen

N. Snelders